

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นองค์กรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาจารย์เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แต่เมื่อพิจารณาผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอกพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีผลการดำเนินงานด้านการวิจัยด้อยกว่าด้านอื่น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2555) แม้ว่าจะพยายามสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคลังกระบวนงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยด้วยงบประมาณการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและงานวิจัยแล้วเสร็จปี 2550 ถึง ปี 2553 พบว่า จำนวนงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยด้วยงบประมาณการศึกษาโดยเฉลี่ยมีจำนวนเพียงปีละ 48 เรื่องเท่านั้น และผู้วิจัยที่ดำเนินการวิจัยได้ทันภายในระยะเวลาที่ระบุในสัญญาามีเพียงร้อยละ 17.36 ของผู้วิจัยที่ได้รับทุนทั้งหมดเท่านั้น (สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2557 : 74 - 86) จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์มากขึ้น

ผู้วิจัยจึงศึกษาวิจัยเพื่อออกแบบระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุศลส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์ ด้วยการบูรณาการศาสตร์หลัก 3 เรื่อง ได้แก่ 1) สมรรถนะการวิจัย 2) ระเบียบวิธีการและเทคนิคคุณภาพบัตรคะแนนสมดุศลส่วนบุคคล (personal balanced scorecard) 3) การออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ (user interface design) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์และออกแบบระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุศลส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 2) เพื่อสร้างระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุศลส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และ 3) เพื่อประเมินระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุศลส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จากวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ๆ ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และออกแบบ ขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบต้นแบบ และขั้นตอนที่ 3 การประเมินผล ซึ่งสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า

1. จากการวิเคราะห์และออกแบบ ซึ่งดำเนินการโดยใช้ตารางเมทริกซ์วิเคราะห์ความสอดคล้องของสมรรถนะการวิจัยกับลักษณะส่วนบุคคลตามวิธีการคุณภาพบัตรคะแนนสมดุลงานบุคคล ได้เป็นสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุลงานบุคคล จำนวน 10 ฉบับ จากนั้นจึงใช้หลักการพัฒนาขั้นตอนวิธีแบบไอโพอวิเคราะห์และสังเคราะห์สารสนเทศคุณภาพได้เป็นรายการข้อมูลที่ต้องนำเข้าสู่ระบบและจัดเก็บในฐานข้อมูล รวมถึงขั้นตอนวิธีที่ต้องดำเนินการเพื่อประมวลผลข้อมูลสำหรับแสดงสารสนเทศคุณภาพ และใช้หลักการออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ในการออกแบบหน้าจอบันทึกข้อมูลและรูปแบบรายงานสารสนเทศคุณภาพที่จะนำเสนอในระบบต้นแบบ

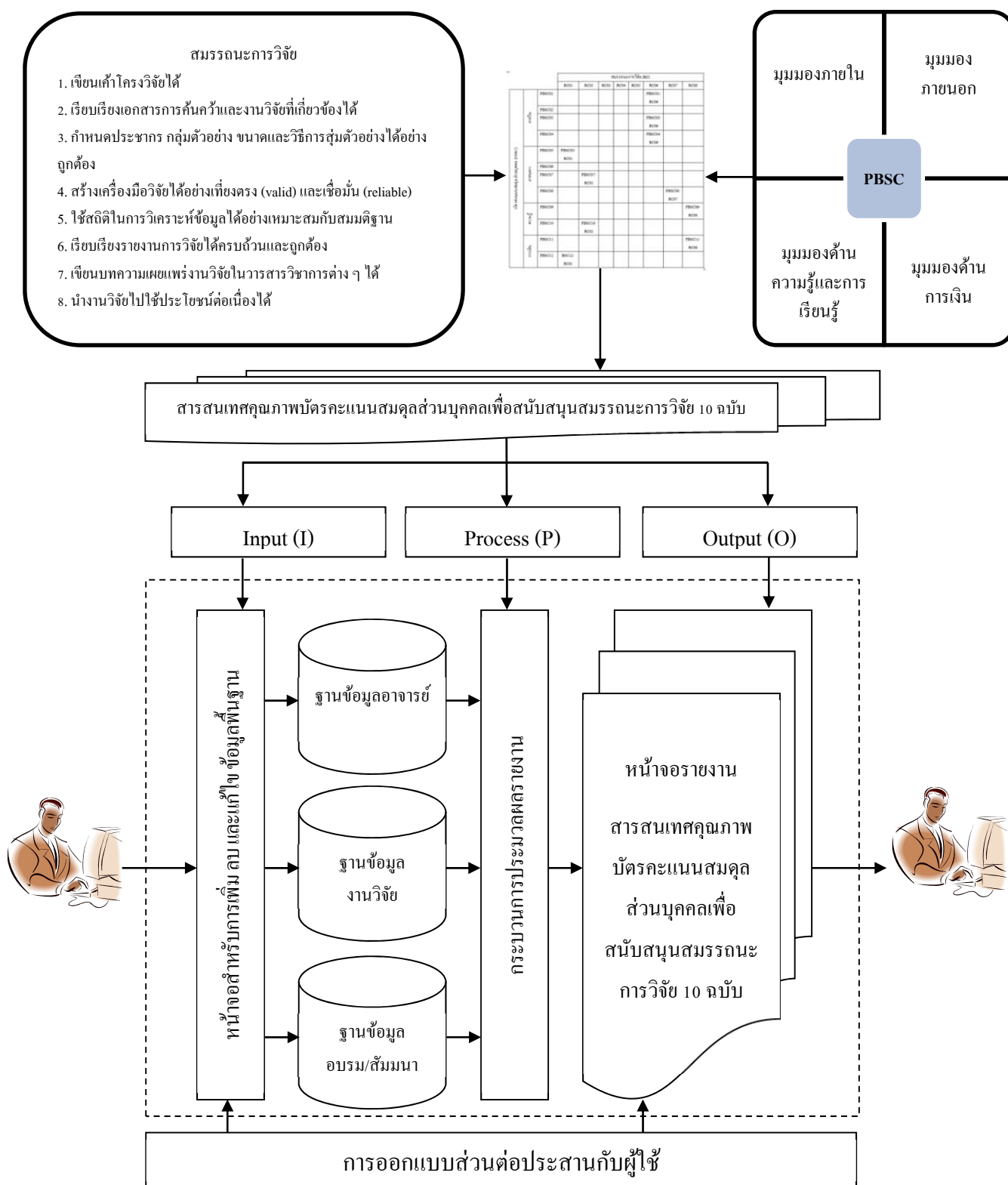
2. ระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุลงานบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประกอบด้วย 2 โมดูลหลัก คือ 1) โมดูลข้อมูลพื้นฐาน เป็นโมดูลที่ใช้สำหรับการเพิ่ม ลบ และแก้ไข ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการประมวลผล และ 2) โมดูลแสดงผล เป็นโมดูลที่ใช้สำหรับแสดงสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุลงานบุคคล ทั้ง 10 ฉบับ

3. การประเมินระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุลงานบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้ผลดังนี้

1) จากการประเมินการยอมรับโดยกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ พบว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ เท่ากับ 16.2769 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 3.8415 จึงสรุปได้ว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ยอมรับระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุลงานบุคคล มากกว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ไม่ยอมรับระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุลงานบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2) จากการประเมินความต้องการในการนำระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพไปใช้ประโยชน์โดยอาจารย์และผู้บริหาร พบว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.0073 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 3.8415 จึงสรุปได้ว่า ทั้งอาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตต้องการนำระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุลงานบุคคลไปใช้ประโยชน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

โดยผลการวิจัยสามารถสรุปรวมเป็นแผนภาพแนวคิดได้ดังแสดงในภาพที่ 5.1

ภาพที่ 5.1 แนวคิดในการวิเคราะห์และออกแบบระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมคูลส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการนำระเบียบวิธีแบบคิวไอที (QIT) ของจารึก ชุกติติกุล (2548 : 5) มาใช้ในการวิเคราะห์และออกแบบสารสนเทศคุณภาพ โดยบูรณาการศาสตร์ 3 ด้าน คือ 1) สรรณะการวิจัย 2) ระเบียบวิธีคุณภาพบัตรคะแนนสมมูลส่วนบุคคล และ 3) การออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ ซึ่งแนวทางการวิเคราะห์และออกแบบสารสนเทศคุณภาพแบบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิจัยหลายท่านที่ได้ใช้ระเบียบวิธีแบบคิวไอทีในการออกแบบสารสนเทศคุณภาพสำหรับใช้งานและพัฒนาองค์การในด้านต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เช่น จตุพล อุพัชยา (2556 : 107-120) ได้นำระเบียบวิธีการคุณภาพเจ็ดนิสัยของโควีย์มาบูรณาการกับการพัฒนาสมรรถนะการแข่งขันของบุคลากรในองค์กร ธิดิกร บุญธาดา (2556 : 73-80) ซึ่งนำระเบียบวิธีคุณภาพบาลานซ์สกอร์คาร์ดมาพัฒนาทันตแพทย์ และวิจิต สุขทร (2556 : 52 - 64) ซึ่งได้วางจรรยาบรรณงานคุณภาพ PDCA มาบูรณาการกับการพัฒนาระบบจัดการเรียนการสอน เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ยังไม่พบงานวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีคุณภาพบัตรคะแนนสมมูลส่วนบุคคลในการบูรณาการเพื่อวิเคราะห์และออกแบบระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพ

แนวทางการวิเคราะห์และออกแบบระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพดำเนินการโดยกำหนดสมรรถนะการวิจัยและคุณลักษณะส่วนบุคคลตามวิธีการคุณภาพบัตรคะแนนสมมูลแล้วพิจารณาความสอดคล้องเพื่อกำหนดรายการสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมมูลโดยใช้ตารางเมทริกซ์ จากนั้นนำสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมมูลส่วนบุคคลที่ได้ มาวิเคราะห์โดยใช้หลักการพัฒนาขั้นตอนวิธีแบบไอโพอ (IPO : input process output) และสร้างระบบต้นแบบสารสนเทศโดยนำหลักการออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้มาบูรณาการ แล้วจึงประเมินผล เพื่อประเมินการยอมรับสารสนเทศคุณภาพใน 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ความมีประโยชน์ตามหน้าที่ (functionality) 2) ความชัดเจนในการนำเสนอ (visibility) 3) ความถูกต้อง (correctness) 4) ความง่าย (simplicity) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพล อุพัชยา (2556 : 107-120) ซึ่งประเมินการยอมรับสารสนเทศคุณภาพในประเด็นที่สอดคล้องกัน 2 เรื่อง ได้แก่ ความมีประโยชน์ตามหน้าที่ (functionality) ซึ่งเน้นการมีเนื้อหาเหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติงานได้ และความง่าย (simplicity) ซึ่งเน้นความไม่ซับซ้อน เข้าใจได้ทันทีโดยไม่ต้องตีความ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิต นางแล (2556 : 37-38) ซึ่งประเมินการยอมรับสารสนเทศคุณภาพในประเด็นที่สอดคล้องกัน 1 เรื่อง ได้แก่ ความชัดเจนในการนำเสนอ (visibility) ซึ่งเน้นการใช้สีแยกความแตกต่างของตัวอักษรให้ชัดเจน การออกแบบตัวอักษรให้มีขนาดเหมาะสมอ่านง่าย สบายตา และการใช้ภาษาที่เข้าใจได้ทันที

งานวิจัยนี้ยังได้นำเสนอผลการประเมินความต้องการใช้ประโยชน์ระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์ ซึ่งผลการประเมินพบว่าทั้งอาจารย์และผู้บริหารต่างเห็นพ้องกันว่า ต้องการใช้ประโยชน์ระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพดังกล่าว โดยเห็นว่าการนำระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์ไปใช้ในมหาวิทยาลัยจะสามารถสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์เป็นรายบุคคลได้ และสามารถทำให้คุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัยดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งผลการวิเคราะห์ความเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในประเด็นดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของมูนา และแมนเซอร์ (Muna and Mansour, 2009 : 122-126) คัง และคณะ (Kang et al., 2012 : 943-946) แรมเพอแสด (Rampersad, 2006 : 30-31) และแมคโดเวลและลินด์ซีย์ (McDowall and Lindsay, 2014 : 397 – 411) ในประเด็นที่ว่า หากองค์กรสามารถบริหารจัดการให้บุคลากรในองค์กรขับเคลื่อนความสำเร็จอย่างสมดุลทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวของบุคคลได้ ย่อมจะส่งผลด้านบวกต่อความสำเร็จภาพรวมระดับองค์กร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่าอาจารย์ยอมรับและต้องการใช้ประโยชน์จากระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัย ส่วนผู้บริหารก็ต้องการใช้ประโยชน์จากระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยเช่นเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้การใช้ตัวแบบนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาจะดำเนินการดังนี้

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตอาจจะกำหนดเป็นนโยบายสนับสนุนการใช้ระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์อย่างชัดเจน และผลักดันอาจารย์นำไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจังและต่อเนื่อง
2. อาจจะมีการจัดอบรมการใช้งานระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัยให้กับอาจารย์ทุกคน
3. อาจจะทำคู่มือการใช้งานระบบต้นแบบสารสนเทศคุณภาพบัตรคะแนนสมดุส่วนบุคคลเพื่อสนับสนุนสมรรถนะการวิจัย และเผยแพร่คู่มือดังกล่าวอย่างทั่วถึง เพื่อให้อาจารย์ศึกษาวิธีการใช้งานได้อย่างละเอียด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สนใจสามารถประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีคุณภาพบัตรคะแนนสมมูลส่วนบุคคล โดยบูรณาการตามระเบียบวิธีทางคิวไอที เพื่อสนับสนุนสมรรถนะด้านอื่น ๆ เช่น สมรรถนะการบริหารจัดการ สมรรถนะการสอนของอาจารย์ และสมรรถนะการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้น
2. ผู้สนใจสามารถนำกระบวนการทางด้านคิวไอทีมาประยุกต์ใช้ร่วมกับระเบียบวิธีคุณภาพหรือเครื่องมือคุณภาพอื่น ๆ เช่น วงจรเดมมิง (Deming Cycle) ชิกส์ซิกม่า (Six Sigma) ลีนชิกส์ซิกม่า (Lean Six Sigma) และการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Management : TQM) เป็นต้น เพื่อสร้างสารสนเทศคุณภาพและพัฒนาองค์กรต่อไป